

392332
392394

1506 [m.s.]

9. 259.

1022

- 1/ Li
- 2/ Wy
- 3/ Ni
- 4/ R
- 5/ Bo
- 6/ Su
- 7/ Rz
- 8/ Gr
- 9/ /S
- 10/ Ny
- 11/ Bu
- 12/ Mo
- 13/ Po
- 14/ Wy
- 15/ Cz
- 16/ De
- 17/ Ni
- 18/ Ku
- 19/ Co
- 20/ Kr
- 21/ Kr
- 22/ An
- 23/ Rz
- 24/ Pr
- 25/ /E
- 26/ Z
- 27/ Po
- 28/ Re
- 29/ GL
- 30/ Po

MISCELLANEA.

- 1/ Linowski Aleksander, Głos dnia 19. paźdz. mian. /B.m.dr. i r. /
K nlb. 2.-
- 2/ Wybranowski Rajmund, Prześwietne Zgromadzone Stany! /B.m.dr. i r. /
K nlb. 1.-
- 3/ Niemcewicz Franciszek, Mowa dn. 21. Octobris, Warszawa, w druk. P.
Dufour. -Str. 4.-E^{XXIII} Str. 115.-
- 4/ Rezolucye Rady względem materyi krakowskiej. /B.m.dr. i r. /
/1782/. -K nlb. 3.-
- 5/ Bolesz Kazimierz, Głos dn. 18. Octobris 1782 mian., Warszawa,
w druk. P. Dufour. Str. 4.-E^{XIII} Str. 244.-
- 6/ Suchodolski, Głos w izbie senatorskiej dn. 21. paźdz. 1782 mian.
/B.m.dr. i r. /.-K nlb. 2.-
- 7/ Rzewuski Adam, Głos w izbie senatorskiej dn. 22. paźdz. 1782 mia-
ny, Warszawa, w druk. P. Dufour. -Str. 4.-
- 8/ Grabianka Leszczyce Jacek, Mowa do króla w sprawie Fruchnickiego.
/B.m.dr. i r. /-K nlb. 2.-
- 9/ /Sokolnicki Piotr/, Odpowiedź na pismo Sokolnickiego. /B.m.dr.
i r. /-K nlb. 2.-E^{XXIX} Str. 4.-
- 10/ Mycielski Aleksander, Głos w izbie poselskiej dn. 2. list. 1780r.
/B.m.dr. i r. /-K nlb. 2.-E^{XXII} Str. 652.-
- 11/ Bukar Adam, Głos na seymie dn. 1. Septembris 1776r. /B.m.dr. i r. /
K nlb. 1.-E^{XIII} Str. 439.-
- 12/ Moszczeński Wojciech, Relacya o czynnościach Departamentu woy-
skowego. /B.m.dr. i r. /-K nlb. 4.-E^{XXII} Str. 596.-
- 13/ Potocki Stanisław, Mowa na sessyi seymowej dn. 23. paźdz. 1778r.
Warszawa, w druk. P. Dufour. -K nlb. 2.-
- 14/ Wypis z ksiąg ziemskich wojew. Mińskiego r. 1779. /B.m.dr. i r. /
Str. V.-
- 15/ Czacki Michał, Mowa na seymie dn. 20. Octobris 1780r. /B.m.dr.
i r. /.-K nlb. 1.-E^{XIV} Str. 506.-
- 16/ Delegowani do Konstytucyi. /B.m.dr. i r. /.-K nlb. 2.-E^{XXV} Str. 125.-
- 17/ Niezabitowski Jan, Memoryał do króla. /B.m.dr. i r. /-K nlb. 2.-
- 18/ Kurdwanowski Kajetan, Głos na sessyi 22. paźdz. 1782r. Warszawa. w
w druk. P. Dufour. -K nlb. 2.-E^{XX} Str. 385.-
- 19/ Courtivron i Bouchu J. Nauka o gatunkach i szukaniu rudy żelaz-
ney. /tylko karta tytułowa i przemowa - reszty brak/, Warsza-
wa 1782. w druk. u XX. Schol. Piarum. -K nlb. 2.-E^{XIV} Str. 433.-
- 20/ Kraszewski Jan Aleksander, Mowa w izbie senatorskiej dn. 22. Oct.
1782r. Warszawa, w druk. P. Dufour. -K nlb. 2.-E^{XX} Str. 243/4.-
- 21/ Kraszewski Jan Aleksander, Przymówienie się w izbie senator-
skiej dn. 22. Oct. 1782r. -Warszawa, w druk. P. Dufour. K nlb. 2.-
E^{XX} Str. 244.-
- 22/ Ankwicz Józef, Głos na sessyi dn. 12. paźdz. r. 1782. /B.m.dr. i r. /
K nlb. 2.-E^{XII} Str. 160.-
- 23/ Rzyaszczewski, Głos w izbie senatorskiej 17. paźdz. 1782r. /B.m.
dr. i r. /.-Str. 3.-
- 24/ Prośba do JKMci od generała Małopolskiego. /B.m.dr. i r. /K nlb. 1
- 25/ /Radziwiłł Karol i Hieronim/, Pretensya domu Radziwiłłów, War-
szawa, w w druk. P. Dufour. -Str. 12.-
- 26/ Złotoliński, Prośba do króla i Stanów. /B.m.dr. i r. /-K nlb. 1.-
- 27/ Poniński Kalikst, Powiększenie woyska, /B.m.dr. i r. /-K nlb. 1.-
- 28/ Rewitzki, Stackelberg, Benoit, Kopia deklaracyi oddanych mini-
strom króla, Warszawa 1773. -K nlb. 2.-
- 29/ Gli stati versi sciolti. /B.m.dr. i r. /-K nlb. 2. /tyczy Galicji/. -
- 30/ Poniatowski Stanisław August, Uniwersał zabraniający koczowa-
nia ludzi z państwa Rossyjskiego. /B.m.dr. /1784. -K nlb. 1

- 31/ Maria Teresa, Patent z dn. 17. grudnia 1774. Iwów. - Str. 9. -
- 32/ Rada Nieustająca, Ustanowienie i objaśnienie. /B.m.dr.i r./ K nb. 6
- 33/ Sanguszek Janusz Aleksander, Kopia listu ciekawego względem Ordynacyi Ostrogskiej. /B.m.dr.i r./ -K nb. 4. - E^{XXVII} Str. 70. -
- 34/ /Ostrogska Ordynacja/, Odpowiedź przyjaciela na zarzuty. K nb. 4
- 35 b/ Kopia listu X-cia Prymasa r. 1754. K nb. 1.
- 36 c/ Kopia responsu na list. -K nb. 2. - E^{XXVIII} Str. 580
- 37 d/ Kopia listu Marszałka do Prymasa. -K nb. 4. -
- 38 35/ Objasnienie prawa wexlowego. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. E^{XXVIII} St. 216
- 39 36/ Sprawiedliwość. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 40 37/ /Borzymowski Jan/, Sprawiedliwość successorom Borzymowskiego. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 41 38/ Województwo Rawskie. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 42 39/ Rezolucya interesu na seym. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 43 40/ Przeniesienie sądów ziemskich. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 44 41/ Zmniejszenie expens skarbowych. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 45 42/ Użytek skarbu publicznego. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 46 43/ Uwolnienie od rygoru dekretu Antoniego Chmielewskiego. K nb. 1. -
- 47 44/ Niasteczko Mogielnica. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 48 45/ Deklaracja dla ziemi Nurskiej. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 49 46/ Warunek dla W. Łackiego. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 50 47/ Warunek dla Korony. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 51 48/ Deklaracja względem Kommissyi Likwidacyney. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. - E^{XV} Str. 118. -
- 52 49/ Porównanie prowizyi w Koronie. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 53 50/ Powiększenie kar. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 54 51/ Wystawienie nowego regimentu przez Potockiego. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 55 52/ Księstwo Kurlandzkie, Pow. Piltyński. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 56 53/ Wojsko. /B.m.dr.i r./ -K nb. 2. -
- 57 54/ Pozwolenie sprzedarzy. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 58 55/ Projekt. Approbacya XX Missyonarzów. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 59 56/ Projekt. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 60 57/ Obmyślenie nagrody Bachmińskiemu. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. -
- 61 58/ Miasto Kraków. /B.m.dr.i r./ -K nb. 1. - E^{XX} Str. 211. -
- 62 59/ Szkoła rycerska. /B.m.dr.i r./ -K nb. 2. - E^{XX}
- 64 60/ Doniesienie de Monata. /B.m.dr.i r./ -K nb. 2. - E^{XXII} Str. 527. -

./Knlb.6
edem
70.-

K nlb.4

tr.580

I St.216

iego.

nlb.1.-

./.-

r./-

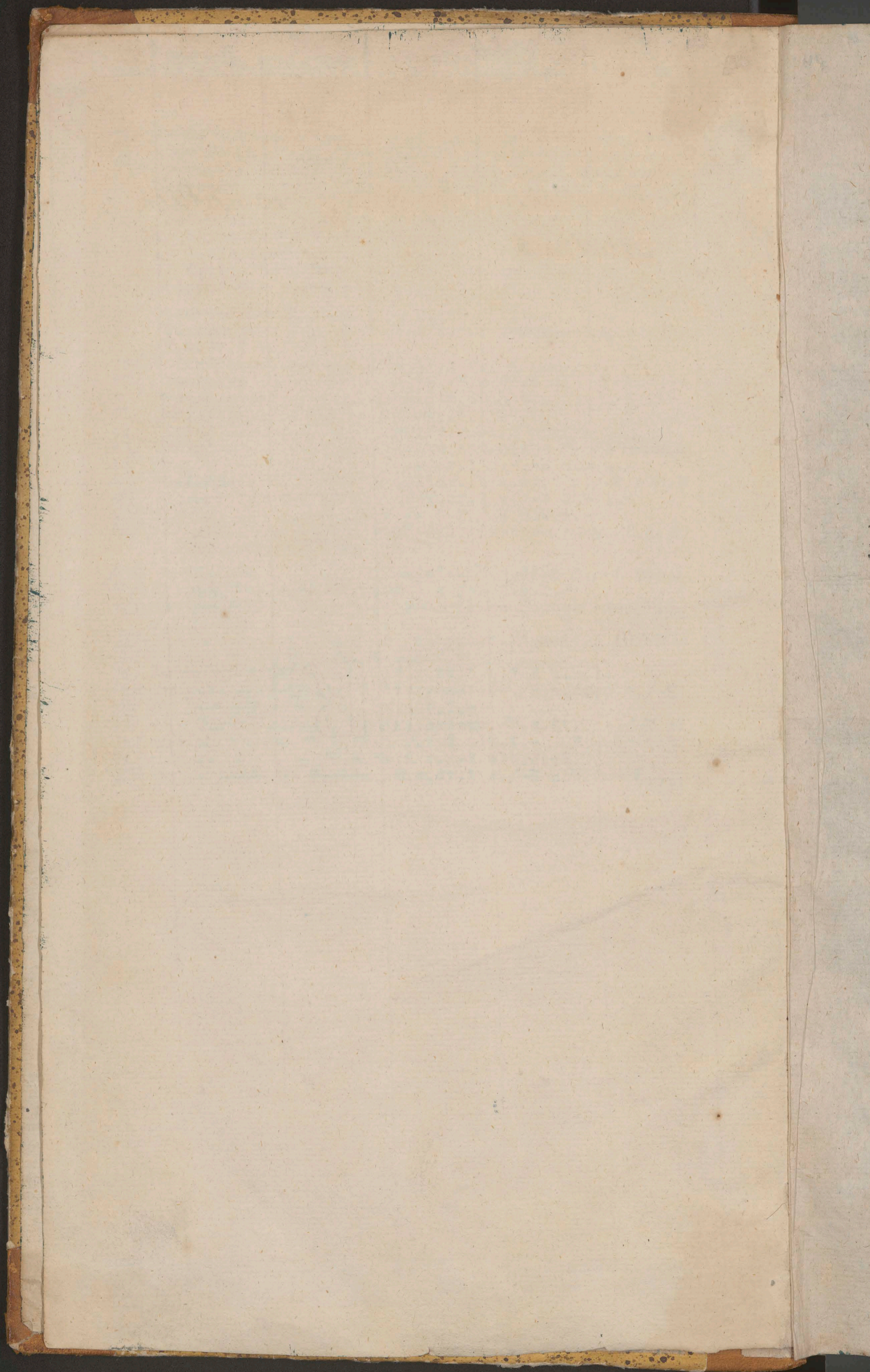
.-

l.-

527.-

*Dzielnosć Seymu w Latach
ostatnich*

K O P I A LISTU CIEKAWEGO

Od pewnego Przyziaciela pisanego przy kommu-
nikowanym Remanifeście od Xiążęcia JMci
SANGUSZKA Marszałka Nadwornego Li-
teńskiego, względem podzieloney Ordynacyi
Ostrog: w Grodzie Warszawskim uczynionym.

Wiem bårdzo dobrze, że W.M. Pán w terazniey-
szych záchodzących Ordynacyi Ostrog: kon-
junkturach, iako iestesć cåle oboiętny, y *neu-
tralitatem* trzymaiący, tåk supplikuię y o
mnie być mocno wyperfwadowanym, że w
rowney zostawam oboiętności, y dáleki od
przywiązania do ktoreykolwiek strony interes-
lowaney. Atoli że wtákowych máteryach iest rzecz powszechna, mi-
ła y nienaganna, z rozumnym *Et in ratione Statús* doskonale biegłym
mowić y korrespondowac; dla tey tedy satysfakcyi komuniku-
iac Remanifestu Xiążęcia JMci Sanguska, *recurro* poufale, *explo-
rando* zdania y wielkiey decyzyi Jego *super contenta* wspomnio-
nego Remanifestu, co z mieysca mego ia W.M. Pánu *candidę fa-
teor*, że pomieniony Remanifest dla ułożonych do exaggeracyi
słow, *primo intuitu* zdáie się mieć *pondus* iakieykolwiek Konfy-
deracyi, lecz samą wewnątrz zważywszy istotę y zápatrzywszy się
iák ná Prawo Koronne, tåk y ná Ordynacyą Ostrog: do Akt Lubel-
skich podaną, więcey się w nim nie znáyduie (*salvó omni respe-
ctu* Xiążęcia JMci Sanguska) tylko *vox, praterea que nihil*. Gdy-
byś W.M. Pán był cierpliwy, y bez utęsknienia czekał moiey ex-
plikacyi, tobym to wszystko W.M. Panu w oczywistych wyre-
monstrował dowodach. Náprzod w rzeczonym Remanifeście
Xżę JMość Marszałek Nadw:Lit: protestuie się, że nigdy nie zgrze-
szył tåk przeciwko Náyiasnieyszemu Pánu, iáko y przeciwko Prá-
wom Oyczyzny. Zgrzeszył Xiążę JMość Sangusko, á tym cięzey,
że *Minister Statús*, ktory *ex munere Officij* náyściśleý Prawo u-
trzymywać powinien; á sam ie *in Complicitate* drugich do pilno-
wania tychże Práv przysięgą obowiazanych bezpiecznie podeptál.
Jest wyraźne Prawo w Konstytucyi 1609. o pozwoleniu fundowa-
nia Ordynacyi &c. áby dobra Ordynacyi pomienioney *vel in toto
vel in parte prout ordinaverit*, (słowa są Konstytucyi) ná ktory
Termin *prout ordinaverit*, iák tylko będzie ordynował, proszę
mieć pilną attencyą, *etiam per Heredes de Lumbis procedentes* nie

A

były

392364

III

były alienowane. Xiążę JMość *Sanguško* idąc w brew pomienionej Konstytucyi całą Ordynacyą Ostrog: iakby własne Dobra Dziedziczne ná różne Głowy w Grodzie Sendomirskim *disperfit, & alienavit*, tym ciężey, że *alienam Substantiam*, bo samey całej Rzepltey. A czyliż to nie jest oczywisty grzech? bodayby nie Syna Oyczyzny wiele pozwalającego (*absit injuria verbo*) czyli to nie *peccatum ad Celam clamans* o złamanie Práv kochaney Oyczyzny? Zgrzeszył, zgrzeszył y przeciwko Powadze Náyiasn: Pána, bo *in scio* zamięszał w pokoju będące Pánstwo Jego, y domową wprowadza wojnę, przez co samo czyli nie oczywiste *Crimen lese tranquillitatis & Crimen Statús*? Prawda że Xiążę Jego Mość *Sanguško* unikając publiczney cenzury, w zániesionym Remanifestie *appellat hanc Legem, quam non servavit*, to jest Konstytucyą wyżej wyrażoną o pozwoleniu Ordynacyi alleguiąc, że Xiążę Januś Kastelan Krakowski według iego pozwolenia powinien był *deficiente Sexu Masculinò* wezwać *quocunq; gradu succedentes* dalszych Osob, á przeciez nie wezwał. Y tu jest *commissum irrealitatis peccatum*, bo wezwał *quocunq; gradu succedentes*, kiedy *deficiente sexu Masculino* wezwał nayprzod tyle Xiążąt Zaffawskich, z Eufrozyny Xiężniczki Ostrogskiej pochodzących, wezwał y Xiążęcia Januśa Radziwiłła Podczaszego Litt: wezwał *& Successores de Lumbis ejus procedentes*. Ze zaś innych Osob ieszcze dalszych á dalszych do rzeczoney Ordynacyi nie wezwał, bo miał wyrazne pozwolenie Konstytucyi, áby według woli y zdánia swego *prout ordinaverit* pomienioną fundował Ordynacyą. Mało ná tym ieszcze, miał więcej pozwolenia od kilku Seymów (Słowa są Konstytucyi) przez wszystkie Stany nádanego, áby nawet do Akt Lubelskich według Konstytucyi podaną mógł *immutare, emendare durante duntaxat vitâ Ipsius*. Teraz tedy W.M. Pána *exploro sensum*, iezeli Remanifest pomieniony słusznie obwinia Xiążęcia JMci Januśa Ordynacyi Fundatora, iakoby nie według pozwolenia Rzepltey postąpić sobie miał. Ey przeciez według Statysty Pogańskiego! *Magnum est & indelebile Crimen, loco gratitudinis improbare Acta Avorum*. Dáley w Remanifestie swoim Xiążę JMość *Sanguško* tak się emunduie, że Ordynacya Ostrogska nie jest approbowana, á *ratio Statús exigit, aby Rzplta już usfundowaną Ordynacyą widziata, iezeli nie są iakie dla Oyczyzny Prawa, y dla tego wszystkie inne w Polszcze Ordynacye mają iedno pozwolenie, á drugą approbatę*. Ale y tu odkryty fałsz nie uydzie winy grzechu, bo pozwolenie Ordynacyi Ostrogskiej więcej w sobie zawiera, nizeli inne Ordynacye, ponieważ pozwolenie Ordynacyi Ostrogskiej te słowa Konstytucyi w sobie zamyka: *iako już od kilku Seymów przez wszystkie Stany pozwolono jest fundować Ordynacyą, które słowa*
godne

godne pilney konfyderacyi. W innych pozwoleniach ná Ordynacyą nie znayduią się, toć kiedy Ordynacya Ostrogska ma więcej w utwierdzeniu pozwolenia od kilku Seymow, czego inne nie mają Ordynacye, więc innych Ordynacyi przez Konfytucyą pozwolenia nie mogą się mowieć, że mają iedne z Ordynacyą Ostrogską pozwolenia; á przez to ponieważ kilka Seymow ná Ordynacyą Ostrogską zgodziło się, toć tym samym większy walor, większa ákceptacya nád inne być powinna. Jednak nizeli do większego tey prawdy samey przytąpię objaśnienia, *appello iurata[m] fidem* Trybunałow y Przeswietnych Ziemstw wšyftkich, iezeli tranzakcyja dobra, y według Prawa uczyniona potrzebuie áprobaty? y *casu quo* nastąpi áprobacya, iezeli nie będzie *quid superabundans*, á iezeli Donacyi *subsequetur* iakowa áprobacya, czyli *non vitiat* Donacyą? czyli takowe Donacye *non cassantur* w Trybunałach y Ziemstwach, ponieważ generalnie mowiąc: rzecz dobra áprobaty nie potrzebuie. Y dla tego że Ordynacya Ostrogska ná tyłu Seymach ákceptowana była, nie potrzebowała áprobacyi, ile że takowa áprobacya byłaby *superabundans*, á bardziej *supervacanea*, bo iezeli dla racyi w Remanifesćie wyrażonych potrzebna była áprobacya, to proszę się zapatrzeć ná áprobate Ordynacyi Zamoyskiej *Anni 1590. Fol. 579.* ktorą cytuję słowo w słowo: *Jakośmy przestęgo Seymu J. W. Zamoyskiemu pozwolili uczynić Ordynacyą według zdania swego, tak ponieważ ią uczynił w Lublinie, więc ią approbuujemy. Moc iednak femu samemu dokąd żyw zostawując: immutandi, emendandi, & amplius ordinandi, to coby mu się zdało juxta priorem Constitutionem.* Proszę tedy náypierwey zważyć, iezeli te *motiva* y racye od Xięcia JMci *Sanguśka* w Remanifesćie zniesione, że *ratio Status* *exigit* aby Rzeplta uczynioney przypatrzyła się, iezeli iakowe *Artykuły* Ordynacyi nie są ciężkie *Prawom* Oyczyzny. Znayduią się w wspomnioney Konfytucyi *pro motivo* *Negativo*? Naprzykład, że *nihil preiudicat Juribus Regni &c. &c.* ále tylko się to wyraża w áprobacie; Ponieważ pozwoliliśmy czynić Ordynacyą, á *J. W. Zamoyski* uczynił według zdania swego, y do Akt Lubelskich podał, więc ią approbuujemy. Y owszem káždego tak konwinkować mogę ná fundamentie tychże racyi w Remanifesćie wyrażonych, gdyby były *in ratione Status* zasadzone. Ponieważ w Áprobacie Ordynacyi Zamoyskiej ta iest przydana klauzula, że *J. W. Zamoyski* miał moc dokąd żyw coby mu się zdało *amplius* *Ordinandi*, *mutandi*, *emendandi*, & *immutavit*, *ac amplius ordinavit*, toć ná fundamentie racyi w Remanifesćie wspomnionych, że *Rzeczpospolita* widzieć powinna *wšyftkie* *Punkta*, iezeli *non preiudicant aequalitati & Juribus*, druga Áprobacya nastąpic powinna,

na, czego żaden mówić nie mógł y nie może, bo iáko pierwsza Approbata Ordynacyi Zamoyskiej iest *superabundans*, tak była by *pari ratione* y druga *superabundans*. Idźmy dla większego objaśnienia do Ordynacyi Myszkwowskiej A. 1601. pozwoloney, w niej tym bárdziej wydaie się *superabundans* Approbata, bo w pozwalającej *liberaliter* Konstytucyi JJ. WW. *Myszkowskim junctim ac cuilibet seorsim* czynić Ordynacyą, zaraz w tym samym pozwoleniu y Approbacya nastąpiła. Czyliż może bydź *quid magis superabundans*? iák to ápprobować, co nie iest *in rerum natura*, y dla tego Rzeczpospolita nápotym inną przedsięwzięwszy drogę, dosyć bezpieczeństwa sądziła Ordynacyi Ostrogskiej y utwierdzenia, kiedy ją ná tyłu Seymach ákceptowała, y tyłu poślednieyszemi Konstytucyami do dyspozycyi Ordynacyi ściągającemi się bárdziej á bárdziej zmocniła. Jeszczebym nie mówił, żeby była Konstytucya o tym, że káżdą Ordynacya powinna mieć y pozwolenie *et distinctā approbationē*. Gdyby ná koniec pomieniona Konstytucya o pozwolenie Ordynacyi Ostr: przynajmniej tę miała przydaną klauzulę *Salva approbatione*. A ná ten czas dałbym *vincetas manus*, bo choćby była *superabundans approbatio*, iednak to czynić coby Práwo kázało *Lex jubet non disputat*. Ale kiedy nie masz Práva o Approbacyi, nie masz y Salwy przy Konstytucyi, ktoż może *arbitratoriē sine crimine Statūs* ją improbować y annihilować. Tę mowię Ordynacyą więcey niż wiekiem stwierdzoną, y bárdziej pożyteczniejszą Dobru pospolitemu, nizeli inne Ordynacye wyzey specyfikowane, ktore iednym się tylko zaszczycają Ordynatem y Possessorem wszytskich Dobr swoich, á Ordynacya Ostrogska oprócz Ordynata dotąd ná sześć tysięcy Szlachty, *suo Pane benè merentium* karmiła y żywiła; á teraz przy tych Donacyach y dyspartymentach iezeli nie zaraz, to nieomylnie po śmierci Donataryuszow, ten *unicus benemerentium Panis* ná Ruśi tak obfity odpadnie od kilku tysięcy Szlachty, poydzie *viā injustitiae* ná dziewięć, czyli ná dzieścię Głow, á *Successores* w Ordynacyi Ostrogskiej záfuzonych, iezeli innych własnych mieć nie będą fortun, ná ostatnie poydą ubóstwa y mizerye; Ey przecież to wielkie *Crimen Statūs!* wielka *Ordinis Equestris* szkoda! *In ulteriori tractu* Remanifestu swego Xiążę Jmość Marszałek Nádw: Litt: *improbat Actum* Xiążęcia Janusza Ordynacyi Fundatorá, że wezwał Káwalerow Maltańskich do Ordynacyi swoiey, przez co nie tylko *mutatur Natura Bonorum Terrestrium in Spiritualia contra mentem tey samey Konstytucyi*, ále też, że *Kawalerowie Maltańscy* wychodzą *ex Supremo Reipublice Dominio*, y mają *dependentiam à Magistro Ordinis, non à Republica &c. &c.* Ná te exaggeracye Práwu wyrażonemu y Ordynacyi Ostrogskiej opifaniu przeciwné, nizeli odpowiem *recte*

rectè & adequatè względem Káwalerow Maltańskich, ták *ad in-*
terim mowię. Jezeli Ich wezwał do Ordynacyi swoiey Xiążę *Ja-*
nusz, to dla tego wezwał po tylu Familiach zgasłych, bo miał od
tylu Seymow pozwolenie *prout ordinaverit* według zdania swego
fundować Ordynacyą Ostrogką, á potym ten Punkt wyzey wy-
razonego Remanifestu znowu *commisit peccatum ignorantie cul-*
pabilis, bo *per omnia est falsissimum*, generalnie mowiac, że *Bona*
Terrestria kiedy idą *ad Spirituales*, *mutant Naturam Terrestri-*
um; Racya tego iest, że iest *falsissimum quid*; zászadzona ná Kon-
stytucyi 1601. ktora ták wyraźnie mowi, że *quale jus dantis, tale*
accipientis, *Jus & Natura dantis est Terrestris*, toć *accipientis*
Spiritualis iest *Terrestris*. Y dla tego Rzeczpospolita dájac Do-
bra Duchownym, tę pospolicie przydaie klauzulę *Salvis oneribus*
& juribus Reipublicæ. Jezeli kto więkzey w tym Punkcie po-
trzebuie konwikcyi, niech czyta Dekreta Trybunalskie względem
Hiberny między Duchownemi nastąpione.

Ná koniec iezeli tey allegacyi punkt w Remanifeście położo-
ny iest prawdziwy, toć spráwiedliwie niektorzy Jch Mość Du-
chowni *in Causis ex fundo Bonorum pullulantibus* unikają *Forum*
seculare; á przeciez y Sąd J.K. Mści Assessorzki w swoich Spráwie-
dliwych Dekretach inaczey sádzić káże y sádzi, dopieroż nierow-
nie *de illa mutatione Bonorum Terrestrium in Spiritualia* mo-
wić trzeba w Ordynacyi Ostrogkiey, ktora *ex sua essentia*, y we
wszystkich swoich Punktach, *umbram* tey mutacyi iáko mieć
nie moze, ták ktoby temu nie dáł wiary, niechay czyta Ordyna-
cyą Ostrogką. Teraz tedy do Kawalerow Maltańskich przystę-
pując, cytuję Punkta Ordynacyi Ostrogkiey o nich wyraźnie ná-
pisane; Náprzod zeby był *in equalitate* urodzony Kátolik, Po-
lak, *& per pluralitatem votorum* ná Seymie obrany; Zeby nie
był *Exlex sed ut Civis Regni unà cum Bonis*, *jure mediante*
cujvis respondeat, *& omnibus de se conquerentibus in quolibet*
Foro Regni Poloniae paret. Exercituum Praefecto, seu Duci cum
suis Commilitibus obediatur, Ipsemet in Persona sua vel per alium
locum ejus tenentem rei militaris optimè peritum Exercitum du-
cat; Pro usu Reipublicæ Castra seu Fortalitia & tuendis fini-
bus ac Dominijs Regni & Provinciarum Palatinatús Podolie
erigat, construat &c. &c. Náostatek gdyby w ie-
dnym punkcie *dispositioni* Ordynacyi Ostrogkiey *non satisfacere-*
ret, *ipso facto* powinien *amittere Jus Ordinationis*. Teraz pro-
szę wziąć *in Lancem* wielkiego zdania W. M. Pána te wszystkie
Punkta, y rygory dla Káwalera Maltańskiego wyraźnie przepisa-
ne, y oraz uważyc owe w Remanifeście wyrażone Exaggeracye,
iezeli nie są *ad irritandum* tylko *Populum*, Práw Koronnych *&*
Status Ordynacyi Ostrogkiey *ignarum*; Jezeli pierwszy Funda-

tor Ordynacyi wszystkim inkonweniencyom ktore tylk o *presum* mogły nie zabiegł doskonałe. Jezeli Káwaler Maltański dependujący z Ludźmi fwemi od surowych Hetmańskich Ordynanłow megi co *privatâ autoritate moliri, casu quô* nie chciałby iákiego Punktu Ordynacyi *exequi*, toby tym samym ná fundamencie Ordynacyi opisanym w kázdey Koronney Jurysdykcyi, musiałby *fus Ordinationis amittere*, y zâwzwe byłby *in metu, & stimulo*, Ordynacyą Ostrog: we wszystkim dlá siebie opisaną, *Sacrofanctè* obserwowac, pewnieby y Fortece w Ordynacyi w lepszey y mocniejszyey były sytuacyi, nizeli są teraz, bo oprócz Dubieńskiey iákieykolwiek Fortecy bezpiecznie o nich mowić się moze, *nec locus ubi Troja fuit*. A potym tenze Xiążę pierwszy Ordynat *premissò modo* wzywając Káwalerow Maltańskich, dáł Szlachetney Młodzi *incitamentum* do nábycia Sławy, ktora wolałaby w Malcie ná Woiennych experymentach lata swoje z Sławą Imienia Polskiego strawić, nizeli *cum infami ignominia* Národu swego w prywatnych *delitescere* domach, álbo mizernie w Sąsiedzkich Państwach despotyczną bâwić się służbą. Z tym wszystkim tak w tym konkluduję Punkcie, że câła Rzeczpospolita iáko iest *Domina furium*, tak co ná iednym stánowi Seymie, to ná innych *pro exigentia autoritate suâ* odmienić moze; Náprzykład zápatrzywszy się Rzeczpospolita ná to, że dlá Domywych prywatnych Scyssyi Seymy nie dochodzą, *consequenter* trudneby było obranie Káwalera Maltańskiego, moze tedy *aliam arripere viam pro meliori Bono* tey Ordynacyi, ále żeby kto *privata Autoritate sine Consensu Reipublice juxta velle suum* iâ dysponowac mógł, to nie moze nigdy *sine Crimine Statûs & Convulsione Legum*.

Zakłada sobie Xię JMóć Sangusko *pro fortissimo Achille* dalszy Punkt w Remanifestie swoim, ktory iest w słowach: *Co tu mowić przeciwko Konstytucyi 1677. ktora zostawiła sobie facultatem na przyszłym Seymie decisionis o Ordynacyi Ostrogskiey, dotąd Punkt Remanifestu*. Co mowić? Oto to mowić powinienem: Jezeli sobie Rzplta zostawiła *decisionè* Ordynacyi, toć nie Tobie Mçi Xię dała władzâ dysponowac, rezygnowac, kiedy sobie zostawiła, y owszem ten sam Reces konwinkuie, że poniewaz sobie Rzplta dalszą Ordynacyi dyspozycyâ *reservavit*, toć tym samym Xię JMóć Sangusko dysponowac nią żadną miarą nie mógł *sine lesione & contemptu* Rzpltey.

Querulatur Xię JMóć Sangusko w swoim Remanifestie, że go Manifest Lwowski obwinia, *iakoby Konstytucyi 1624. 1627. 1628. Milicyą Ordynacyi Ostrogskiey utwierdzających był Przestępcą, a ja tę Milicyą pingviori przez ostatnią Tranzakcyâ zmocniłem Jure, bo nietylko przeciwko Poganom iako chce mieć Konstytucya*

na fund
bie Rzpl
festu. T
stanowił
dynacyi)
mendą H
chlubić r
dził Skry
zmocnion
go podziw
cye pryw
iâ Appro
to dlá O
dnie, bo J
předko p
fidium, m
zadney M
będą w t
ie dopier
nere Onu
by z Dob
chną câł
Marszałe
dzoney r
silia wie
łow moc
ventò rap
stytucye
violare l
mowi St
Po o
zurach v
żecia ja
wieka y
od Rzpl
wzajem
Rzplta
bowala,
duie. Je
by się p
do Akt
tam nie
dany, t
nacyi O

na fundamentie tey Ordynacyi uczyniona, ale w kázdey potrzebie Rzpltey pod kommendą J. W. Hetmana. Dotąd Punkt Remanifestu. Tą intencyą y Xzę Januś pierwszy Ordynat rzeczoną postanowił Milicyą *pro quacunq; necessitate Reipublice* (słowa są Ordynacyi) *contra Tartaros, Turcas, & alios Hostes* pod kommendą Hetmańską; A zátym Xzę JMość Sangusko z tym się chlubić nie powinien, boć nic nowego nie uczynił. Ze utwierdził Skryptem Milicyą Ordynacyi Ostrog: trzema Konstytucyami zmocnioną? to rzecz uczynił nie praktykowaną godną nie małego podziwienia, á bárdziej spráwiedliwej Cenzury, że Konstytucye prywatnym utwierdza Skryptem, ktore żadney nie potrzebuia Approbaty, dopieroż Skryptow; Ale upewniam kázdego, że to dla Oyczyzny *Subsidium*, *Mutatò Statu Ordinationis* upadnie, bo JchMość do bezprawnych Podziałow *Concurrentes*, iak prędko przyidą *ad Possessionem*, to wspomnionego nie dadzą *subsidium*, mówiąc ná fundamentie Práwa, że z Dobr Dziedzicznych żadney Milicyi dáwać nie powinniśmy. Dopieroż *Successores* będą w tym *refragarij & renitentes*, ile że żaden ná Dobra swoje dopieroż Sukcesyonalne nie może dla Sukcesorow takie *imponere Onus*, ktore iest przeciwko Práwu, á Prawo iest wyraźne, żeby z Dobr Dziedzicznych nie dáwać wyprawy, chyba zá powszechną cáley Rzpltey decyzją. Więc kiedy Xzę JMość Sangusko Marszałek Nádw: Lit: Ordynacyi sześcía Konstytucyami ztwierdzoney nie utrzymuie, nie záchowuie, y Jey Práwa (*circa Confilia* wielkich w Oyczyźnie Ludzi do tych bezprawnych Podziałow mocno przywiązaných) depce, iákże ten skrypcik *folium quod ventò rapitur* może być záchowany y utrzymany, kiedy y Konstytucye nie są bezpieczne? *Magnum & irremissibile Nefas est, violare Leges Reipublice, sed longè majus, velle illam seducere* mowi Statysta Rzymiski.

Po owych publicznych krytykach y niespráwiedliwych Cenzurach w Remanifestie swoim zanieśionych ná Ordynacyą od Xiążęcia Januśa Kasztelana Krakow: Wielkiego w Oyczyźnie Człowieka y Statysty uczynioną, y przez Lat sto kilkadziesiąt nie tylko od Rzpltey, ále od żadnego do tych czas nie reklamowaną y ówżem akceptowaną, Xzę JMość Sangusko całą náostatek obwinia Rzplta, ktora ten Grunt do Ostrogskiej Ordynacyi należący approbowala, a ten się w Ordynacyi do Akt Lubelskich podaney nie znayduie. Jezeli się nie znayduie między Ordynackimi Dobrami? toćby się powinien znaydować między Dziedzicznymi w Ordynacyi do Akt Lubelskich podaney oraz specyfikowanemi, á przecie się y tam nie znayduie; więc nizeli ten Punkt do Remanifestu był podany, trzeba było pierwey czytać dáwne działy do Dobr Ordynacyi Ostrog: należące, á tamby kázdy Grunt ten znalazł, y wy-

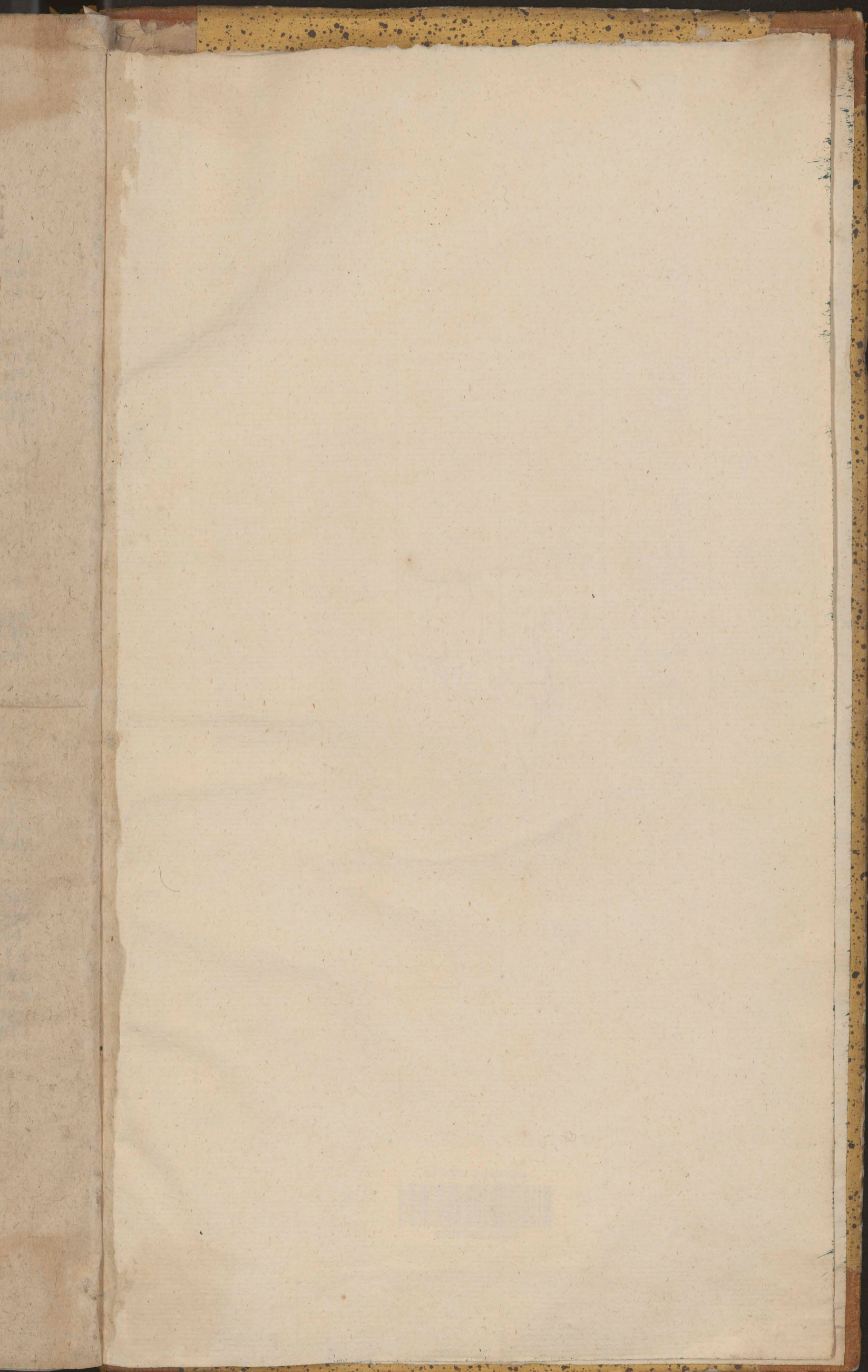

czytał, iako wyraznie te słowa Ordynacyi Ostrog: informują o Dobrach specyfikowanych *etiam cum Prædijis in exdivisionibus expressis.*

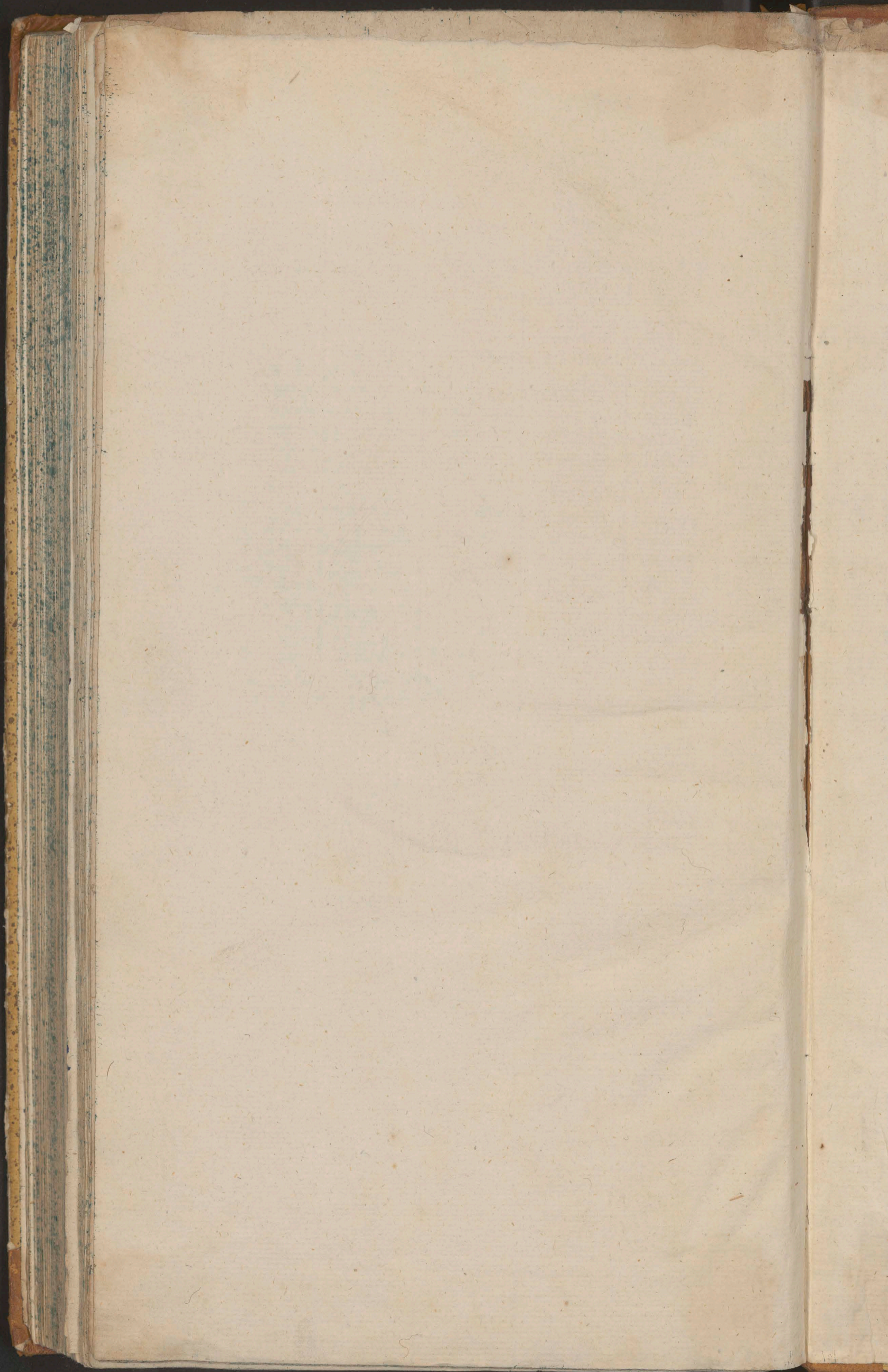
Jakożkolwiek jest: ta jest nie ząwodna y nie zbita prawda, że gdyby Rzplta pomienioney Ordynacyi Ostrogskiey nie miała *pro rata, & ulla Lege in perpetuum abroganda*, toby się w żadne icy nie wdawała dyspozycye, y ten Grunt przez JMci Pana Denhoffa, czyli *per scrupulosam sollicitudinem* albo nie? Rzpltey do approbowania proponowany, zawszeby go Rzplta nie akceptowała, gdyby generalnie Ordynacyą Ostrogką za Ordynacyą swoię prawem ztwardzoną nie uznawała, y nie wchodząc w żadne indagacye, czyli ten Grunt należy do Ordynacyi Ostrog: czyli nie? zawszeby go *rejeceret*, ale że *non rejecit*, y dwiema go ztwardziła Konstytucyami, toć *nullus locus restat* mowienia przeciwko tey Ordynacyi.

A zątym *condolendum est* Xiążęciu JMci Sanguszkowi, że tak dąleko ząbrnął (*cum in profundum venerit, omnia contemnit*) y tak wielą Prawami pogardził; Pogardziwszy; chcąc uniknąć publiczney Cenzury, że tak iawne przeciwko Prawom Oyczyny grzechy, podał w Remanifestie swoim, różne wyżej wyrażone siebie emundujące Punkta, nie racye sprawiedliwe. Ale dąrmo! dąrmo, *non addit invalide robur facundia cause.* Ani Remanifest nąylepszym (w słowach tylko do ząmamienia ułożonych) nąpisanym stylem, y pierwszy przeciwko Ordynacyi Ostrogskiey po Lat sto czterdzieści uczyniony, nie uwolni od winy, nie zgładzi *Crimen Statús*, chyba że Xżę JMć uznąwszy swoią sprawiedliwą winę, ile że podobno był *superinductus reverentiali amore*, y annihilowawszy wszystkie swoje *prejudiciosos Actus* w Grodzie Sendomirskim uczynione, poydzie *ad publica Oyczyny Acta*, y uderzywszy się w Pierś, wyzną to; *Iz peccavi in Celum, & coram te*, wszak *non est hominis non errare, ale non emendare non est prudentis viri*, dopieroz *Ministri Statús*; to ną ten czas spodziewam się, że Oyczyna zążyć może *clementiam*, ale inaczey, mąeno się obąwiać trzeba, żeby nąypierwszy Xiążę JMość Sangusko Marszałek Nądw: Lit: wszystkiey nienawisći y zemsty nie był metą y celem, bo nie trzeba dowierzać (przeostrzegam mocno) że ta Materya, *publicam Patrie Causam* mająca ną samym się skóńczy gadaniu *&c. &c. &c.* Jakożkolwiek nąstąpi, przepraszam, że nie zostawując nic w recessie, musiałem przedłużyc List moy który teraz kónczę.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024204

